Sygn. akt II K 287/18

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 11 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Brodnicy, Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Redmerska-Górna

Protokolant: stażysta Natalia Rudnik

w obecności Prokuratora: /

po rozpoznaniu dnia 11 października 2018 roku

sprawy A. G. (1) c. K. i Z. z domu Z.

ur. (...) w B.

oskarżoną o to, że:

w dniu 17 marca 2017 roku w Z. powiat (...) za pośrednictwem Internetu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 800,00 złotych w ten sposób, że wprowadziła w błąd co do możliwości wywiązania się z zaciąganego zobowiązania i zawarła drogą elektroniczną umowę pożyczki nr (...), po czym uzyskała tym sposobem pożyczkę w kwocie 800,00 złotych przelewem na rachunek nr (...), którego jest posiadaczem i nie spłaciła należnych rat, czym spowodowała straty w kwocie 800,00 złotych działając na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., która wskazane wierzytelności zbyła na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

orzeka:

I/ ustalając, iż oskarżona A. G. (1) dopuściła się zarzucanego jej czynu z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 286 §1 i 3 kk oraz, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

II/ zwalnia oskarżoną od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 287/18

UZASADNIENIE

A. G. (1) córka K. została oskarżona o to, że w dniu 17 marca 2017 roku w Z. powiat (...) za pośrednictwem Internetu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 800,00 złotych w ten sposób, że wprowadziła w błąd co do możliwości wywiązania się z zaciąganego zobowiązania i zawarła drogą elektroniczną umowę pożyczki nr (...), po czym uzyskała tym sposobem pożyczkę w kwocie 800,00 złotych przelewem na rachunek nr (...), którego jest posiadaczem i nie spłaciła należnych

rat, czym spowodowała straty w kwocie 800,00 złotych działając na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., która wskazane wierzytelności zbyła na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

Oskarżona A. G. (1) (k.77-78, 109v-110) zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym oraz zeznaniami świadków: I. P. (k. 46-47) i Z. G. (k. 71-72).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż są one wewnętrznie spójne, konsekwentne i korespondują z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Znajdują w pełni odzwierciedlenie w pozostałych zgromadzonych w toku postepowania dowodach.

Sąd walorem wiarygodności obdarzył również zeznania świadków, albowiem są one spójne z pozostałym materiałem dowodowym, a w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności które by je w sposób skuteczny podważały.

Sąd dał również wiarę dowodom z dokumentów, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

Sąd ustalił, że oskarżona A. G. (1) zrealizowała wszystkie znamiona czynu zabronionego i dokonała przestępstwa. Sąd uznał jednak, że zachowanie oskarżonej wyczerpało znamiona czynu spenalizowanego w art. 286 § 3 kk, nie zaś jak to pierwotnie wskazano z art. 286 § 1 kk.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 lutego 2004r. sygn. WA 1/04 (OSNwSK 2004/1/390) w kwestii oceny, czy zachodzi wypadek mniejszej wagi, za kryterium przedmiotowo-podmiotowych znamion czynu, należy zważyć, czy zachodzi przewaga okoliczności łagodzących nad tymi o pejoratywnym wydźwięku.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 29 września 2010r. sygn.
II AKa 270/10 (LEX nr 621279) wskazał, że o przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu. Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Dla elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motywy i cel działania sprawcy. Stopień społecznej szkodliwości czynu jest podstawowym kryterium oceny czy dany czyn można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy zauważyć, iż oskarżona zawarła drogą elektroniczną umowę pożyczki nr (...), po czym uzyskała tym sposobem pożyczkę w kwocie 800,00 złotych przelewem na rachunek nr (...), którego jest posiadaczem i nie spłaciła należnych rat. Pokrzywdzony (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest instytucją, która zajmuje się udzielaniem pożyczek w różnych wysokościach. Wysokość pożyczki udzielonej oskarżonej nie była dla pokrzywdzonego szczególnie wysoka, zatem odczucie przez niego szkody również nie było szczególnie znaczące, zwłaszcza, że wystąpił on na drogę postępowania cywilnego i skutecznie egzekwuje niespłaconą należność. Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd uznał, że czyn popełniony przez A. G. (1), będący przedmiotem osądu w mniejszej sprawie należy zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi.

Po rozpatrzeniu wszystkich okoliczności dotyczących sprawy, uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonej, a także obecną sytuację Sąd uznał, iż zachodzą wszystkie przesłanki wskazane w art. 66 § 1 i 2 kk warunkujące dopuszczalność instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Przesłankami warunkowego umorzenia postępowania są po pierwsze uprzednia niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne (obejmuje nie tylko niekaralność za zbrodnię lub umyślny występek, ale także przypadki, w których sąd odstąpił od wymierzenia kary, czy zastosowano środki przewidziane dla nieletnich, środki zabezpieczające; sprawca jest niekarany, jeśli nastąpiło już zatarcie skazania), po drugie zagrożenie czynu karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, nie uwzględnia się tu jednak przewidzianych przepisami prawa możliwości nadzwyczajnego złagodzenia czy obostrzenia kary (Kunicka-Michalska (w:) Rejman, s. 1037), po trzecie stopień winy i stopień społecznej szkodliwości nie mogą być znaczne, co nie oznacza ich nieznaczności czy znikomości. Aktualne jest w tym zakresie orzeczenie SN, w którym stwierdzono,

że gdy stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu nie jest znikomy, nie oznacza to wcale, że nie jest on znaczny, gdy stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu nie jest znaczny, to oznacza to coś więcej niż znikomość (wyrok SN z 26 maja 1970 r., Rw 450/70, OSNKW 1970, nr 9, poz. 102). Po czwarte brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu wymaga bezspornego ustalenia samego faktu popełnienia przestępstwa i jego okoliczności. Nie jest wystarczające samo przyznanie się sprawcy do popełnienia zarzucanego mu czynu, wreszcie po piąte tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna, wyrażająca się w przypuszczeniu opartym na ocenie właściwości i warunków osobistych sprawcy oraz jego dotychczasowym sposobie życia, że sprawca pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd stanął na stanowisku, iż w tej sytuacji wymierzenie oskarżonej A. G. (1) kary nie jest niezbędne, przyjmując jednocześnie, iż pomimo umorzenia postępowania oskarżona będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni w przyszłości przestępstwa. Sąd postanowił dać A. G. (1) szansę na poprawę i skorzystać z dobrodziejstwa, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania.

W przypadku oskarżonej A. G. (1) Sąd pozytywnie odniósł się do przesłanek warunkowego umorzenia postępowania. Podkreślić należy, że warunkowe umorzenie postępowania jest środkiem probacyjnym, który opiera się na zaniechaniu skazania i wymierzenia kary sprawcy winnego popełnienia przestępstwa.

Sąd wobec faktu, że wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonej nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości postanowił warunkowo umorzyć postępowanie karne wobec oskarżonej na okres próby wynoszący 1 rok.

Zdaniem Sądu roczny okres próby oraz świadomość, że postępowanie warunkowo umorzone może zostać podjęte będą dla oskarżonego wystarczającym hamulcem przed ponownym popełnieniem przestępstwa. Dolegliwości związane z toczącym się postępowaniem, świadomość możliwości podjęcia postępowania i wymierzenia kary za popełniony czyn stanowią zdaniem Sądu gwarancję tego, że oskarżona nie wejdzie ponownie na drogę przestępstwa. Sąd uznał, że okres próby 1 roku będzie wystarczający dla pozytywnego przeprowadzenia procesu resocjalizacji oskarżonej oraz skutecznie odwiedzie oskarżoną od popełniania przestępstw.

Zgodnie z art. 67 § 3 kk umarzając warunkowo postępowanie karne, sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę.

Przesłanką nałożenia obowiązku naprawienia szkody jest jednak jej istnienie w chwili orzekania oraz bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem sprawcy a jej powstaniem. Określając sposób naprawienia szkody, sąd powinien uwzględniać odpowiednio dyrektywy sądowego wymiaru kary wskazane w art. 53 w zw. z art. 56 kk. Zakres tego obowiązku powinien uwzględniać również przyczynienie się pokrzywdzonego do powstania szkody. Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy wskazać należy, że (...) Sp. z o.o zbył wierzytelność objęta niniejszym postępowanie w drodze umowy cesji na rzecz (...) S.A z siedzibą w K.. Z kolei (...) S.A skutecznie egzekwuje już dług od oskarżonej na podstawie uzyskane w elektronicznym postępowaniu upominawczym tytułu wykonawczego o sygn. akt VI Nc-e 2033249/17. Egzekucja komornicza przeciwko A. G. (1) wszczęta została pod sygn. (...)przez Komornika Sądowego A. G. (2). Orzeczenie obowiązku naprawienia szkody wiązałoby się z tym, że w obrocie prawnym istniałby dwa tytuły wykonawcze co w świetle przepisów postępowania cywilnego jest niedopuszczalne. Ponadto pierwotny wierzyciel (...) Sp. z o.o sprzedał wierzytelność na rzecz (...) S.A tracąc tym samym legitymacje procesową do dochodzenia roszczenia przeciwko oskarżonej albowiem zbywając wierzytelność nie odniósł żadnej szkody.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd odstąpił od orzeczenia obowiązku naprawienia szkody z uwagi na fakt, że nie istniała ona w chwili orzekania.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżoną od obowiązku ich uiszczenia, obciążając nimi w całości Skarb Państwa. Oskarżony nie ma majątku, nie wykonuje pracy zarobkowej, zatem uiszczenie tych kosztów przekraczałoby jego możliwości finansowe.

SSR Małgorzata Redmerska-Górna

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

B., (...)